

Ενότητα 9^η

Ανυπέβλητα πρότυπα

Ὅρῶν, ὦ Νικόκλεις, τιμῶντά σε τόν τάφον
τοῦ πατρός
οὐ μόνον τῷ πλήθει καί τῷ κάλλει τῶν
ἐπιφερομένων,
ἀλλά καί χοροῖς καί μουσικῇ καί γυμνικοῖς
ἀγῶσιν,
ἡγησάμην χαίρειν Εὐαγόραν ὄρῶντα
τήν τε περί αὐτόν ἐπιμέλειαν
καί τήν σὴν μεγαλοπρέπειαν
εἴ τις ἔστιν αἴσθησις τοῖς τετελευτηκόσιν
περί τῶν ἐνθάδε γιγνομένων.
Πολύ δ' ἔτι πλείω χάριν ἔχει ἄν,
εἴ τις δυνηθεῖ εἰπεῖν ἀξίως
περί τῶν ἐπιτηδευμάτων καί τῶν κινδύνων
αὐτοῦ·
εὐρήσομεν γάρ πάντα ποιοῦντα
τούς φιλοτίμους καί μεγαλοψύχους τῶν
ἀνδρῶν
ὅπως καταλείψουσιν
ἀθάνατον τήν περί αὐτῶν μνήμην.
Τίς δέ οὐκ ἄν ἀθυμήσειεν,
ὅταν ὄρα μὲν ὑμνουμένους
τούς περί τὰ Τρωϊκά γενομένους,
προειδῆ δέ αὐτόν
μηδέποτε ἀξιοθησόμενον τοιούτων ἐπαίνων,
μηδ' ἄν ὑπερβάλλῃ τὰς ἀρετὰς ἐκείνων;
Αἴτιος δέ τούτων ὁ φθόνος·
οὕτω γάρ δυσκόλως πεφύκασιν τινες,

ὥστε ἦδιον ἄν ἀκούοιεν
εὐλογουμένων
οὓς οὐκ ἴσασι εἰ γεγονάσιν,
ἢ τούτων ὑφ' ὧν τυγχάνουσιν
αὐτοῖ εὖ πεπονθότες.

Επειδὴ βλέπω, Νικοκλή, ὅτι ἐσύ τιμάς τον τάφο του
πατέρα σου
ὄχι μόνο με το πλήθος και τη λαμπρότητα των
προσφορῶν σου,
ἀλλά και με χορούς και με μουσικούς και
αθλητικούς αγώνες,
θεώρησα ὅτι ο Εὐαγόρας χαίρεται που βλέπει
τη φροντίδα για τον εαυτό του
και τη μεγαλοπρέπεια των τιμῶν σου προς αὐτόν,
αν νιώθουν κάτι οι νεκροί
για ὅσα γίνονται ἐδῶ (στον κόσμο των ζωντανῶν).
Και θα ὀφείλε πολύ μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη,
αν κάποιος μπορούσε να μιλήσει ὅπως του ἀξίζει
για τις ἀρχές της ζωῆς του και τις ριψοκίνδυνες
πράξεις του·
γιατί θα διαπιστώσουμε ὅτι κάνουν τα πάντα
οι φιλόδοξοι και γενναῖοι ἄντρες

φροντίζοντας πῶς θα ἀφήσουν πίσω τους
ἀθάνατη την υστεροφημία τους.
Και ποιος δε θα στενοχωριόταν,
ὅταν βλέπει ὅτι υμνοῦνται
αυτοὶ που ἐζήσαν τον καιρὸ των Τρωικῶν
ενῶ για τον εαυτό του γνωρίζει εκ των προτέρων
ὅτι ποτέ δε θα κριθεῖ ἀξίος για τέτοιους ἐπαίνους,
κι αν ἀκόμα ξεπεράσει τις ἀρετὲς ἐκείνων;
Και αἰτία γι' αὐτὰ εἶναι ο φθόνος·
γιατί τόσο μικρόψυχοι εἶναι μερικοί ἀπὸ τη φύση
τους,
ὥστε με μεγαλύτερη ευχαρίστηση θα ἀκούγαν
να ἐπαινούνται ἐκεῖνοι,
τους ὁποίους δε γνωρίζουν αν ἔχουν πράξει,
παρὰ αυτοὶ ἀπὸ τους ὁποίους συμβαίνει
να ἔχουν ευεργετηθεῖ οἱ ἴδιοι.